

מ"ת 18976/09/15 - סאלם אבו עסא, גמעה אלוג' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 18976-09-15 מדינת ישראל נ' אבו עסא(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 378419/15

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה

המבקשים

1. סאלם אבו עסא (עציר)

2. גמעה אלוג' (עציר)

ע"י ב"כ עוה"ד איל הדר ושלוש פיניאה

נגד

המשיבה

החלטה

מדינת ישראל

1. בתאריך 09.09.2015, הוגש כנגד המבקשים כתב אישום המייחס להם לכאורה ביצוע עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית מסוגים שונים: חשיש - במשקל של כ- 63 ק"ג, קוקאין - במשקל של כ- 1 ק"ג, מתאמפטאמין - במשקל של כ- 3 ק"ג, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שינוי סימני רכב, החזקת נכס חשוד כגנוב - עבירות מיום 26.08.2015.

2. בתאריך 22.12.2015, הוגשה עתירה לגילוי ראייה חסויה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות, שנדונה בפני עמיתי, כב' השופט ישראל פבלו אקסלרד- העתירה עסקה בידיעות המודיעיניות שבפסקה הראשונה לתעודת החיסיון, פרטים לגבי התצפית, מיקום, אנשים ואמצעים, שיטה ואמצעים להאזנת סתר, נתוני תקשורת, זהות השוטרים, פרטים שלא נחשפו בתוך דוח הפעולה של השוטר ניר מסטינגר, תוכנם של המסמכים המסומנים "א-ה".

בסופו של יום, בית המשפט דחה את העתירה (ראה החלטה מיום 22.12.2015).

3. בתאריך 18.01.2016, הוגשה הבקשה דנן, שנושאת כותרת "בקשה לקבלת חומרי חקירה בהתאם להוראות סעיף 74 לחסד"פ", במסגרתה עתרו המבקשים לקבל את הסרטון המלא (צילום וידיאו מתצפית אווירית המתעד מעקב אחר הרכב, בו על פי הנטען, נמצאו המבקשים), שכן הסרטון שנמסר להגנה אינו ערוך באופן המבודד קטע דרך אחד בלבד. נטען, כי יש באותו צילום, בכדי להצביע על חלקו ומעמדו של אותו אחר.

בנוסף, נטען, כי תעודת החיסיון חוסה בין השאר על אמצעים טכניים ששימשו בביצוע הקלטות לשיחות טלפוניות במהלך החקירה של התיק. נטען, כי השיחות עצמן לא נמסרו לעיון ההגנה. עוד נטען, כי לא נמסרה רשימת כלל השיחות המואזנות, ולחילופין, תמצית כלל השיחות הנוגעות וכן תמלול כלל השיחות הרלוונטיות, וכן תוצרי התצפיות הצהליות והמשטרתיות הרלוונטיות. לשיטת המבקשים, יש בתוצרים אלה בכדי לתמוך במובהק במעורבותו של אותו אחר, ובחלקו הדומיננטי, כנטען בטענת ההגנה.

4. המשיבה מנגד, שלחה תגובה בכתב, וציינה, כי המבקשים בעבר הגישו עתירה לגילוי ראייה חסויה, בה פורטו כל הטענות נשוא הבקשה דהיום תחת הכותרת "בקשה לקבלת חומרי חקירה לפי סעיף 74 לחסד"פ". עוד נטען, כי בקשתם הנוכחית של המבקשים, והיותה זהה לחלוטין לעתירה לגילוי ראייה חסויה, מהווה למעשה ערר על החלטת בית המשפט (כב' השופט אקסלרד) בעתירה לגילוי ראייה. עוד נטען, כי באם חפצים המבקשים לשנות מהחלטתו המנומקת של בית המשפט, יתכבדו ויפנו לערכאה המתאימה לכך (ראה תגובת המשיבה מיום 27.01.2016).

5. בתאריך 01.02.2016, נתקבלה תגובת המבקשים לתגובת המשיבה הנ"ל. נטען, כי הואיל ותעודת החיסיון אינה מלווה בפירוט החומר החסוי, טיבו ומאפייניו, בוודאי בהקשרים המבוקשים כאן, אין למבקשים אלא לסמוך על בית המשפט, כי יבחן זאת במסגרת בקשה זו, וככל שבית המשפט ימצא, כי כלל החומר המבוקש כלול בחיסיון, לא יהא בידי המבקשים אלא לכבד את ההכרעה בעתירה לגילוי ראייה. לחילופין, ככל שבית המשפט ימצא, כי החומר המבוקש אינו חלק מתעודת החיסיון, יורה על גילוי ככל שימצא אותו רלוונטי למבקשים.

6. על רקע האמור לעיל, קיימתי דיון במעמד המשיבה בלבד בלשכתי והוגשו לעיון בית המשפט כלל האסמכתאות הרלוונטיות, לרבות האסמכתאות נשוא הדיון שהתקיים במעמד צד אחד בפני עמיתי, כב' השופט אקסלרד במסגרת העתירה לגילוי ראייה חסויה.

7. לאחר שעיינתי בכלל האסמכתאות וקיבלתי מענה לטענות שעוררו המבקשים בטיעוניהם בכתב במסגרת הבקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין הבקשה להידחות, שכן כלל האסמכתאות נשוא הבקשה, חוסות בצל תעודת החיסיון.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לבאי-כוח הצדדים.

ניתנה היום, ז' אדר א' תשע"ו, 16 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.